

Pröva allt

SvPs 183 Som sådden förnimmer Guds välbehag

Bibelläsning: 1 Thess 5:14-22

Vi uppmanar er, bröder: tala de oordentliga tillrätta, uppmuntra de modfällda, stöd de svaga, ha tålamod med alla. Se till att ingen lönar ont med ont. Sträva alltid efter att göra gott, mot varandra och mot alla andra. Var alltid glada, be ständigt och tacka hela tiden Gud. Gör så, det är Guds vilja i Kristus Jesus. Släck inte Anden, förakta inga profetior, men pröva allt. Ta vara på det som är bra, och avhåll er från allt slags ont. AMEN

Betraktelse

I Faderns och + Sonens och Den Helige Andes namn:

Tidningarna och nyhetsredaktionerna berättar varje dag om pingstförsamlingen i Knutby, om mordet och de egendomliga förhållandena i församlingen.

En del yrkestyckare har svårt att dölja sin skadeglädje, och en (DN 4/2-04) tar tillfället iakt att försöka dra in allt offentligt stöd till frikyrkligheten som sådan.

Vänner, som inte är så insatta i kyrkans värld, ber mig orientera dem. ”Frånsett mordet – brukar det vara så här – kan det hända på flera platser – är ni annorlunda än dom?”

Vad är kyrkan egentligen för sammanslutning?

I äldre samhällskritik brukade man rita samhället som en pyramid, med kungen överst och det arbetande folket längst ner. Överheten hade fyra skikt, återgivna med fyra symboler:

Kronan, Altaret, Svärdet och Penningpåsen, dvs kungen, kyrkan, militären eller polisen och kapitalet. Denna pedagogiska bild har inte förlorat sin giltighet, trots att somligt har förändrats.

Det är ganska sällan som man påtalar att det finns ett spår av makt i religionen.

Då menar jag inte statskyrkans gamla myndighetsutövning. Den är borta.

Jag menar den makt över sinnena som andliga ledare kan utöva, genom att försöka styra människors tänkande, känslor och handlande.

Historien är full av oseriösa ämbetsutövare.

Författaren Vilhelm Moberg nagelför politiker, byråkrater och justitia.

Han myntade uttrycket att övervaka överheten.

Det är nödvändigt att undersöka var makt finns och hur den brukas.

Till de fyra klassiska symbolerna kronan-altaret-svärdet-penningpåsen får vi nu foga *pennan*; journalistiken – opinionsutövandet, den är också en maktfaktor.

Pingstförsamlingen i Knutby beskrivs som en sekt.

En sekt är en sammanslutning som är sluten mot yttervärlden, och där medlemmarna är hårt styrda och kontrollerade.

Begreppet "Kristi brud" har hela kristenheten alltid uppfattat som "alla på Kristus troende". Tredje trosartikeln i Apostoliska Trosbekännelsen lyder: "Vi tror ock på den Helige Ande, en helig allmänlig kyrka, de heligas samfund ...". I Knutbys pingstförsamling tror man att Kristi brud är en kvinna i Knutby, som har stort inflytande i församlingen.

Missförhållandena i församlingen har lett till att man avvisar bistånd från Pingströrelsen centralt, därför har medlemmar lämnat församlingen. Risken är stor att de tappar allt förtroende för kristendomen i stort, ja, tappar sin tro på Jesus Kristus själv. Där har vi kristna ett gemensamt ekumeniskt ansvar.

När gruppen/ församlingen/ samfundet/ kyrkan blir viktigare än kristendomen själv, står katastrofen på lur.

När makten är viktigare än människor, har fanatismen kommit.

Den aktuella församlingen har kommit med ett delvis annat trosinnehåll, än det klassiskt kristna. "En liten tuva stjälpes ofta ett stort lass."

När man släpper förtöjningarna till Guds ord och kyrkans tradition, så hamnar man ur kurs. Kan det hända oss här?

Kyrkohistorien, även i Sverige, visar att en församling kan utvecklas till att bli en sekt, fast den inte var det från början. Det har också hänt att en sekt har utvecklats till att bli ett vanligt, normalt kyrkosamfund.

Det gäller alltså att vara vaksam över utvecklingen av kyrkorna.

En sekt är manipulativ, dvs. ledaren styr utan andras medinflytande och kontrollinstanser, där ledningen inte behöver riskera att prövas, underkännas och avgå.

Sekten behöver inte vara religiös, utan kan vara politisk, det finns liknande drag: liksom alla totalitära rörelser ser man med avsmak på kritik.

Kritik upplevs alltid som fientlig, och det gäller att straffa kritikerna, annars kanske kritiken växer och ledaren förlorar makten.

Den största krisen för sekter och totalitära rörelser är att ledare kan förlora makten.

Då riskerar de styrda att behöva ta ansvar själva, och en strid mellan maktthungriga kandidater tar vid, där, i allmänhet, den fräckaste, mest samvetslöse och hårdföre brukar avgå med segern.

Makten är här ett självändamål.

Diktaturen kan liknas vid en bil utan bromsar. Allting styrs från förarplatsen, man har gjort sig av med alla check-listor.

Demokratin bygger på maktindelning. Yttrandefrihet, tryckfrihet, församlingsfrihet, likhet inför lagen och självständigt folkligt inflytande.

Det kan inte vara en ren tillfällighet att demokratin först dök upp och fortfarande är starkast där kristendomen har dominerat. De humanitära idealen har sin grund i Bibelns gamla och nya testamente.

En äkta förkunnare skall känna Guds vilja,
han skall framhålla Jesus och inte sig själv.

Aposteln Paulus, ger goda råd: ”förakta inga profetior, men pröva allt”.

Prövningen sker mot vad Bibeln säger och kyrkans tradition och med vilka konsekvenserna blir.

Dyker missförhållanden upp, och de gör de, av och till, så säger erfarenheten:
sopa inte problemen under mattan, utan: fram med allt i ljuset.

Alla syndar. Synder skall bekännas och inte bagatelliseras.

De skall ångras och överges.

Kristna har erfarenhet av Kristi förmåga.

Han älskar syndaren och ger allt för att återföra människor från mörker till ljus,
från sorg till glädje, från ondska till godhet, från lidande till lycka.

Låt oss se varandra speglade i Jesu ögon.

Han är människovännen som duger att efterlikna.

AMEN

Ära vare Fadern och Sonen och Den Helige Ande, såsom det var av
beggynnelsen, nu är, och skall vara, från evighet till evighet. Amen.